సీరియల్

రాక్షసహేలి

వాణిశ్రీ

(గత సంచిక తరువాయి)

"యస్....యస్....! కిరణ్ అదృష్టవంతుడు లెండి. జాబ్ చెయ్యాల్సిన అవసరంగాని, బిజినెస్ చెయ్యాల్సిన అవసరంగూడా ఏమీలేదు. దర్జాగా ఖర్చుపెట్టుకుంటూ జల్సాచేసినా తరగని ఆస్తివచ్చి పడింది. అత్తగారి తరఫున లెండి" అన్నాడు గోవిందరాజులు నవ్వుతూ.

"అలాగా! ఏ వూరు మీ అత్తారిది?" ప్రశ్నించాడు అవతారకృష్ణ.

"ఆనందపురం. ఆ వూరి జమీందార్లు మా అత్తగారు" చెప్పాడు కిరణ్.

కొన్నిక్షణాలు అవతారకృష్ణలో కలిగిన కలవరం, సంచలనం గమనించాడు కిరణ్.

"ఆనందపురమా?" తనలోతను అనుకున్నట్లు నెమ్మదిగా గొణిగాడు అవతారకృష్ణ.

"గోదావరి జిల్లా!"

"అలాగా!" అన్నాడు అతను తొట్రుపాటు కనిపించనీయకుండా వుండడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"మీరెప్పుడైనా మా వూరు వచ్చారా?" కిరణ్ అతన్ని క్రీగంట గమనిస్తూ అడిగాడు.

"నేనా? " గొంతులో కంగారు కనిపిస్తోంది.

"అబ్బే లేదు. మాది గుంటూరు జిల్లా. గోదావరి జిల్లాలో పెద్దగా టచ్ లేదు. హైదరాబాద్ అంటారా? కొట్టిన పిండి" చెప్పాడు అవతారకృష్ణ.

"నాకెవరూ పెద్దవాళ్ళు లేరు సార్! మా నాన్న చనిపోయారు. ఇక నా మిసెస్ చిన్నతనంలో నీ వాళ్ళ అమ్మ, నాన్నలని కొందరు దుర్మార్గులు మర్డర్ చేశారు?"

అవతారకృష్ణ వులిక్కిపడ్డాడు.

"మర్డర్ చేశారా? ఎవరు చేశారు? ఎందుకు?" ఆర్కృత కనిపించింది అతని కంఠంలో.

"ఎందు కేమిటి సార్? డబ్బు! బంగారం కోసం మర్డర్ చేశారట...."

"అయ్యో పాపం."

"ఎంత దుర్మార్గులో చూడండి. డబ్బు, బంగారం దోచుకుని వదిలెయ్యవచ్చుగా! ప్రాణాలు తీశారు రాక్షసులు."

"ప్రాణాలు తియ్యకపోతే తర్వాత గుర్తుపడతా రేమోనని భయం. అందుకే హత్యచేసి వుంటారు" అన్నాడు గోవిందరాజులు.

"అంతే....అంతే జరిగివుంటుంది సార్!" అన్నాడు కిరణ్.

"హత్యచేసినవాళ్ళు దొరికారా?" అన్నాడు అవతారకృష్ణ.

"దొరకలేదు సార్! దొరికితే వదిలిపెడతారా. చంపి పారేసి వుండేవాళ్ళు కదూ! ఇంకేం దొరుకుతారు లెండి. ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం జరిగిన వ్యవహారం" అన్నాడు కిరణ్.

అవతారకృష్ణ రిలీఫ్‌గా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు.

"ఇప్పుడేం వర్క్ చేస్తున్నారు?" ప్రశ్నించాడు

అవతారకృష్ణ.

"చిన్న వర్క్సులెండి. క్వారీనుంచి డామ్సైట్కి మెటల్ చేర్చడం" చెప్పాడు కిరణ్.

"చిన్న చిన్న వర్క్సుతోనే మొదలుపెట్టాలిలెండి. అనుభవం వస్తుంది. ఏ కంట్రాక్టరయినా చిన్న చిన్న వర్క్సుతోనే స్టార్టుచేస్తాడు. తర్వాత ఇంప్రూ చెయ్యొచ్చు" అన్నాడు అవతారకృష్ణ.

గోవిందరాజులు బాయ్ని కేకేసి ఏదో చెప్పాడు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత బాయ్ అక్కడ ఒక ఫోల్డింగ్ టేబుల్ వేశాడు. బీర్ సీసాలు, గ్లాసులు తెచ్చాడు. ప్లేటులో జీడిపప్పు సర్వ్ చేశాడు.

అవతారకృష్ణ రెండు గ్లాసులు నింపాడు. మూడో గ్లాసులో పొయ్యబోతూ వుంటే కిరణ్ వారించాడు.

"ఐయామ్ సారీ సర్ ఐ విల్ టేక్ కూల్ డ్రింక్" అన్నాడు.

"అలవాటు లేదా?....లేకపోతే అదే అలవాటై పోతుంది. ఈ లైన్లో డ్రింక్ లేకపోతే వుండలేం. పగలంతా ఎండలో తిరిగి అలసిపోతాం కదండీ. కాస్త రిలీఫ్గా వుంటుంది మందు పుచ్చుకుంటే" చెప్పాడు అవతారకృష్ణ.

"అఫ్కోర్స్!" నవ్వాడు కిరణ్.

"ఇప్పుడిప్పుడేగా బిజినెస్లో పడింది. ముందు ముందు పుచ్చుకుంటాడు లెండి. ఇంకా కుర్రాడేగా!" అన్నాడు గోవిందరాజులు.

"అందులోను కొత్తగా పెళ్ళయినవాడిని" అని నవ్వాడు కిరణ్.

"అందడీ అసలు సంగతి. తాగి వస్తే వైఫ్ దగ్గరికి

రానివ్వదేమో?" అని నవ్వాడు అవతారకృష్ణ.

ముగ్గురూ అలా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ చాలాసేపు కూర్చున్నారు. బాయ్ బీర్ సీసాలు సర్వ్ చేస్తూనే వున్నాడు. కిరణ్ రెండుసార్లు ఆపిల్ జ్యూస్ తెప్పించు కున్నాడు.

టైమ్ తొమ్మిదైంది.

గుడ్ నైట్ చెప్పుకుని విడిపోయారు.

"ఇంత ఆలస్యమైందేం ఈ రోజు?" క్యాజువల్ గా అడిగింది విజయ.

"అవతారకృష్ణ పరిచయమయ్యాడు" క్లబ్ లో" చెప్పాడు కిరణ్.

"ఈజిట్?"

"యస్."

"ఎలా?"

"ఇ.ఇ. గోవిందరాజులు ఇంట్రడ్యూస్ చేశాడు. వాళ్ళిద్దరూ మందు కొడుతూ కూర్చున్నారు."

"నువ్వు బుద్ధిమంతుడిలా కూర్చున్నావు! యామ్ ఐ కరక్టే?" నవ్వింది విజయ.

"నేనింకా చెడిపోలేదులే!" అని నవ్వాడు కిరణ్.

డిన్నర్ తీసుకుంటూ క్లబ్ లో తాము మాట్లాడుతున్న విషయాలన్నీ చెప్పాడు. విజయ ఆలకిస్తూ మధ్యమధ్యలో ప్రశ్నలు వేస్తూ వుంటుంది. రోజూ అదే కాలక్షేపం.

"వాడికి వాళ్ళబావ చిరంజీవిరావు అండ బాగా వుంది. వాళ్ళిద్దరికీ చెడిపోతే మన పని సులభం అవుతుంది" చెప్పాడు కిరణ్.

"వాళ్ళిద్దరికీ చెడడం అంటే మాటలా? ఎప్ప ట్నుంచో కలిసి ఇక్కడ వుంటున్నారు. పైగా బావా

బామ్మర్దులు."

"అదే చిక్కొచ్చింది. అన్నదమ్ముల్నయితే తేలిగ్గా విడగొట్టవచ్చుగాని, బావాబామ్మర్దుల్ని అంత తేలిగ్గా చీల్చలేం" అన్నాడు కిరణ్.

"లెటజ్ ట్రై!"

"సరే మరొక రూట్ కూడా ఆలోచించి పెట్టాను."

"వాట్?"

"అవతారకృష్ణకి ఫాతిమా అని ఒక కీప్ వుంది. దానికొక తమ్ముడున్నాడు. బేవార్స్‌గాడులే. వాణ్ని మన చదరంగంలో పావుగా వుపయోగపడొచ్చు."

"ఎలా?"

కిరణ్ చెప్పాడు.

16

ఉదయం ఎనిమిదింటికి కిరణ్ ఫియట్ కారు అవతార కృష్ణ ఇంటి పోర్టికోలో ఆగింది.

ఆయన ఇంకా స్నానం చేయాలేదనీ, విజిటర్స్ రూమ్‌లో కూర్చోమని కబురు చేశాడు.

కిరణ్ విజిటర్స్‌లో రూమ్‌లో కూర్చున్నాడు. పనిమనిషి కాఫీ ట్రేలో తెచ్చి టీపాయ్ ముందు పెట్టింది.

అరగంట తర్వాత వచ్చాడు అవతారకృష్ణ

"సారీ మిస్టర్ కిరణ్."

"దట్సాల్ రైట్ సర్. నేనే చాలా ఎర్లీగా వచ్చాను."

"వాటీజ్ ద మేటర్! ప్రొద్దున్నే వచ్చారు?" అడిగాడు అవతారకృష్ణ.

"మీ హెల్ప్ కోసం వచ్చాను సర్."

"నా హెల్పా? భలేవారే? నేనేం చెయ్యగలను?"

"మీరు సీనియర్ కంట్రాక్టర్. నేను జూనియర్ని. ఐ వాంట్ యువర్ గైడెన్స్" చెప్పాడు కిరణ్.

అవతార కృష్ణ పెదవులమీద చిరునవ్వు మెరిసింది.

"వాటీజ్ దెట్! చెప్పండి. ఏం కావాలి మీకు?"

"నేను మరీ ఒంటరివాడినై పోయాను. నాకు బ్రదర్స్ లేరు. బ్రదరిన్లాస్ కూడా లేరు. రాత్రి మీకు అంతా చెప్పాను."

"యస్ ....యస్ ... !"

"ఒక్కడ్నే అన్ని పనులూ చూసుకోవాలంటే కష్టంగా వుంది. ఐ వాట్ టూ ఇంప్రూవ్ దిస్ బిజినెస్. నాకు నమ్మకమైన మనిషి కావాలి. వర్కుల్లో కాస్త అనుభవం వున్న వ్యక్తి అయితే చాలు."

అవతారకృష్ణ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"ఎవరున్నారబ్బా! ప్రస్తుతానికి ఎవరూ లేరే!" అన్నాడు.

అతను అలా అంటాడని కిరణ్ ముందే ఊహించాడు.

"మీ ద్వారా అయితే కాస్త నమ్మకంగా వుంటుందనే ఐడియాతో వచ్చాను. ఇక లేకపోతే సుబ్బిరెడ్డి గారిని అడగాలి" అన్నాడు కిరణ్.

సుబ్బిరెడ్డి మరొక బడా కంట్రాక్టర్. అవతార కృష్ణ గ్రూప్‌కీ సుబ్బిరెడ్డి గ్రూప్‌కీ చుక్కెదురు.

"పెద్దపులి లాంటి వాడొకడున్నాడు. వాడిని మీరు భరించగలరా? అని ఆలోచిస్తున్నాను" సాలోచనగా అన్నాడు అవతారకృష్ణ.

"వాడు పెద్దపులైతే నేను రింగ్‌మాస్టర్‌లా ఆడిస్తాలెండి" అని నవ్వాడు కిరణ్.

"దట్సాల్ రైట్. మీదగ్గరకి పంపిస్తాలెండి. ఈవినింగ్

ఇంట్లో వుంటారుగా?" అన్నాడు అవతారకృష్ణ.

"వుంటాను. థ్యాంక్యూ వెరీమచ్"

"నో మెన్షన్"

"ఇల్లు చాలా పెద్దది. ఇంట్లో ఎవరూ కనిపించడం లేదేం? వూరెళ్ళారా?"

"లేదు అబ్బాయి లిద్దరూ స్టడీస్‌కి వెళ్ళిపోయారు. నా మిసెస్ కిచెన్‌లో వుంది. ఇక మా అమ్మాయి ఒక్కతే ఇంటర్ చదువుతోంది."

అతను చెప్తూ వుండగానే సుభాషిణి "డాడీ!" అంటూ వచ్చేసింది.

కిరణ్‌ని చూసి ఒక్కడుగు వెనక్కి వేసింది.

"ఫరవాలేదు రామ్మా! హీ ఈజ్ మిస్టర్ కిరణ్" అన్నాడు.

"హాయ్! అంకుల్" అంది సుభాషిణి

"హాయ్! బేబీ...." అన్నాడు కిరణ్.

ఆమెను పరిశీలనగా చూశాడు.

పద్దెనిమిది సంవత్సరాలుంటాయి ఆమెకు. పొడుగ్గా వుండడంవల్ల ఇంకా ఎక్కువ వయస్సు వున్న అమ్మాయిలా కనిపిస్తోంది. అవతారకృష్ణ పోలికలు ఏమీ లేవు. ఆపోజిట్‌గా వుంది. పచ్చటి శరీరం, కళ గల ముఖం. ముక్కు కోటేరులా అందంగా వుంది. ఖాకీరంగు జీన్స్ పాంట్‌లో, ఆరెంజిరంగు షర్ట్ టక్ చేసింది. రెండు జడలు మధ్యకు మడిచి కట్టింది. ఒక చేతికి నలుపురంగు వాచీ, మరొక చేతికి రెండు బంగారు గాజులు వున్నాయి.

ఆమెలో యేదో లోపం కనిపించింది అతనికి. ఆలోచించగా అర్థమైంది. ముఖానికి బొట్టు, తలలో పూలు లేవు ఆమెకు.

కిరణ్ ఆమెను ఒకసారి తమ ఇంటికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. సుభాషిణి 'సరే' అంది.

కిరణ్ అతనికి 'థాంక్స్' చెప్పి బయల్దేరాడు.

అతనికి తెలుసు అవతారకృష్ణ ఎవర్ని పంపుతాడో.

వాడి పేరు యూసఫ్. అవతారకృష్ణ ప్రియురాలు ఫాతిమా తమ్ముడు. కంపెనీలో అతనిదే పెత్తనం. ఈ మధ్య మరీ ఎక్కువైంది. కుర్రాడు వ్యసనాలకి అలవాటు పడ్డాడు. బావగారు ఇచ్చే జీతం చాలడంలేదు. గీతానికి అలవాటు పడ్డాడు. సిమెంట్ స్టీల్ చాటుగా అమ్ముకోవడం మొదలుపెట్టాడు.

అతనికి ఈ విషయం తెలిసినా కోప్పడి వూరుకుంటున్నాడు గాని ఏమీ చెయ్యలేకపోతున్నాడు. వాడ్ని తొలగిస్తే ఫాతిమాకు కోపం వచ్చి అలుగుతుందని భయం. కక్కాలేక మింగాలేక వాడిని ఎలా వదిలించుకోవాలో అర్థంకాని పరిస్థితిలో వున్నాడు. ఇప్పుడు వాడికి ఏదో చెప్పి పీడా వదిలించుకుంటాడు.

కిరణ్ వూహించినట్లే సాయంకాలం ఆరుగంటలకు యూసఫ్ వచ్చి కలుసుకున్నాడు.

"నన్ను అవతారకృష్ణగారు పంపించారు సార్!" అన్నాడు యూసఫ్.

కిరణ్ తలవూపి వివరాలు అడిగాడు. యూసఫ్ చెప్పాడు. నెలకు తొమ్మిదివందలు జీతం ఇచ్చే ఏర్పాటు చేసుకుని అతన్ని వర్క్సులోకి తీసుకున్నాడు కిరణ్.

అప్పటికి కిరణ్ దగ్గర నాలుగు లారీలు వున్నాయి. ఎనిమిదిమంది డ్రైవర్లు, క్లీనర్లు వున్నారు. క్వారీనుంచి ముమ్మరంగా మెటల్ సప్లయ్ జరుగుతోంది.

నెలరోజులు గడిచేసరికి యూసఫ్ ఎండిపోయాడు.

తొమ్మిదివందలు జీతం వాడికి పదిరోజులు రావేదు. అమ్ముకోవడానికి సిమెంట్, స్టీల్ లేదు.

"సార్! నాకు జీతం సరిపోవడంలేదు" అన్నాడు యూసఫ్ ఒకరోజు వచ్చి.

"ఒక్కడికి తొమ్మిదివందలు చాలడం లేదా?" ఆశ్చర్యం నటించాడు కిరణ్.

యూసఫ్ సమాధానం చెప్పలేదు.

చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"ఇప్పుడు బిజీలో వున్నాను. చీకటిపడ్డాక ఇంటికి వస్తే తీరికగా మాట్లాడతాను" అన్నాడు కిరణ్.

యూసఫ్ వెళ్ళిపోయాడు.

రాత్రి ఏడుదాటిన తర్వాత ఇంటికి వచ్చాడు యూసఫ్.

కిరణ్ లాన్‌లో గార్డెన్స్ ఛైర్‌లో కూర్చున్నాడు. టీపాయ్ మీద ఆపిల్ వ్యాన్ బాటిల్ ఐసుపాట్, గ్లాసులు వున్నాయి. మరొక ఛైర్ ఖాళీగా వుంది.

యూసఫ్ దగ్గరగా వచ్చి విష్ చేశాడు.

"రా ...రా....కూర్చో!" అన్నాడు కిరణ్.

"వద్దు సార్!..." మొహమాటపడ్డాడు యూసఫ్.

"ఫరవాలేదు. ఇది ఆఫీసుగాదు ఇల్లు. ఆఫీసులో నేను బాస్ నువ్వు మేస్త్రీవి. మంచి, మర్యాద అక్కడ వుండాలి. బైట ఫ్రెండ్స్‌లా వుండాలి. కూర్చో."

కిరణ్ మాటలు అతన్ని ఇంప్రెస్ చేశాయి.

యూసఫ్ ఛైర్‌లో ఇబ్బందిగా కూర్చున్నాడు.

"యూసఫ్ నువ్వెంతకాలం నుంచి అవతారకృష్ణగారి దగ్గర పనిచేస్తున్నావ్?"

"తొమ్మిదేళ్ళనుంచి సార్!"

"ఈ కాంట్రాక్ట్స్‌లో బాగా లాభం సంపాదించావా?"

"బాగా ఏమిటి సార్! దోపిడీ అనుకోండి."

"అంత లాభంగా వుంటుందా? నాకేం కనిపించడం లేదే! నాలుగు లారీలు సరికొత్తవి కొన్నాను. ఏడెనిమిది లక్షలు పెట్టుబడి పెట్టాను. ఇంటి దగ్గర్నుంచి డబ్బు తెప్పించడమే సరిపోతోంది."

యూసఫ్ నవ్వాడు.

"మీరు ఇలా సూటిగా చేస్తే ఏం మిగలదు సార్!"

"మరేం చెయ్యాలి?"

"దీనికి కొన్ని సీక్రెట్స్ వున్నాయి సార్!"

"అలాగా!" అన్నాడు కిరణ్.

పనిమనిషి వచ్చి టీపాయ్ క్లీన్ చేసింది. కిరణ్ ఆమెకు ఒక స్లిప్ మీద ఏదో రాసి, వందకాగితం అందించాడు. కొద్దిసేపట్లో ఆమె సంచిలోనుంచి ఫుల్ బాటిల్ బ్రాందీతీసి టీపాయ్‌మీద పెట్టింది. ప్లేటులో జీడిపప్పు సర్దింది.

కిరణ్ బాటిల్ ఓపెన్ చేసి గ్లాసులో పోసి ఐసు క్యూబ్స్ వేశాడు.

"తీసుకో యూసఫ్" అన్నాడు

యూసఫ్ అదంతా ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు. ఈయన ఎంత మంచివాడో అనుకున్నాడు. ఒక్కసారిగా కిరణ్ అంటే ప్రేమ పెరిగిపోయింది.

"సార్!....మీరు?"

"నాకు అలవాటు లేదులే. కూల్ డ్రింక్ తీసుకుంటాను" అన్నాడు నవ్వుతూ.

యూసఫ్ గ్లాసు ఎత్తి సిప్ చేశాడు.

అవతారకృష్ణ ఎట్లా లాభం సంపాదిస్తాడో తనకు తెలిసిందంతా చెప్పాడు యూసఫ్.

"సిమెంట్, స్టీల్ తెగ అమ్ముకుంటాడు సార్! అడ్డొచ్చిన వాళ్ళందరికి లంచాలు ఇస్తుంటాడు."

కిరణ్ వింటూ కూర్చున్నాడు.

"మీరుగూడా బాగా సంపాదించొచ్చు సార్?"

"ఎలాగయ్యా! మనకి సిమెంట్, స్టీల్ లేదుగా!" అన్నాడు కిరణ్.

"ఎక్కడ మార్గాలు అక్కడుంటాయి సార్! మనం మెటల్ సప్లయ్ చేస్తున్నాం. అక్కడ ఇన్‌చార్జి ఇంజనీర్లు నోట్ చేసుకుని రికార్డు చేస్తున్నారు. మనం ఎంత మెటల్ తోలితే అంతకే బిల్స్ ఇస్తున్నారు."

"ఎన్ని లోడ్‌లు తోలితే అంతకేకదా బిల్స్ పే చేసేది?"

"మీరు వూఁ.........అనండి. నేను మాట్లాడతాను. అక్కడ వాళ్ళు మిమ్మల్ని కదపడానికి భయపడు తున్నారు."

"ఏం?"

"ఏమో సార్!"

"ఇందులో లాలూచీ వ్యవహారం ఏవుంటుంది?" ప్రశ్నించాడు కిరణ్.

"ఎందుకు వుండదు సార్? మనం రోజుకి వంద లోడులు మెటల్ తోలుతాము. మనం లాలూచీ పడితే అక్కడ రికార్డుచేసే ఇంజనీరు రెండువందల లోడ్స్ రికార్డు చేస్తాడు" చెప్పాడు యూసఫ్.

"ఇటువంటివి నావల్లకాదయ్యా!" అని నవ్వాడు కిరణ్.

"లేకపోతే మీకేం లాభంలేదు సార్!" ఖండితంగా చెప్పాడు యూసఫ్.

"నేను లాభంకోసమే చెయ్యడం లేదులే. ఏదో కాలక్షేపంగా వుంటుందని మొదలుపెట్టాను. టౌన్‌లో కంటే ఇక్కడ హాయిగా వుందయ్యా! చుట్టూ కొండలు, అడవి, నది. ప్రశాంతంగా వుంది వాతావరణం."

యూసఫ్ తల వూపాడు.

"ఇప్పుడు చెప్పు? నీకు జీతం సరిపోవడంలేదా?"

"అవును సార్!"

"ఒక్కడివేగా?"

"అవుననుకోండి. నాకు ఇదుగో ఈ అలవాటు వుంది" గ్లాసు చూపించి నవ్వాడు యూసఫ్.

"నేనొకటి అడుగుతాను ఏమనుకోవుగదా!" అన్నాడు కిరణ్.

"అమ్మమ్మా!....అడగండి సార్! నేనేం అనుకోను" యూసఫ్ మాటలు ముద్ద ముద్దగా వస్తున్నాయి.

"మీ అక్కయ్యని అవతారకృష్ణ రెండో పెళ్ళి చేసుకున్నాడా?" ప్రశ్నించాడు కిరణ్.

యూసఫ్ పకపక నవ్వాడు.

"ఇది అడగడానికి మీరింత ఇదవుతున్నారా? ఇది అందరికీ తెలిసిన సంగతే! మా అక్కని పెళ్ళిచేసుకోడానికి వాడేం పిచ్చోడా సార్!" వుంచుకున్నాడు అంతే."

"మీ అక్కకు పెళ్ళి కాలేదా?"

"అయింది సార్! మా బావ డ్రైవరుగా పనిచేసేవాడు వాడి దగ్గరే. మా అక్క తిరుగుళ్ళు మొదలు పెట్టింది. దానికి ఖరీదైన చీరలు, షోకులు కావాలి

ఎక్కడ్నుంచి వస్తాయి మరి? మా బావకి తెలిసి దీన్ని వదిలి ఎటో పోయాడు. వాడి అడ్రెసు లేదు. తర్వాత ఏవుంది ఇది దుకాణం పెట్టింది. ఎట్లా కుదిరిందో గాని అవతారకృష్ణ పర్మినెంట్ గా వుంచుకున్నాడు. దానికేం లెండి దర్జాగా వుంది. దానికి కోరిన చీరలు, నగలు చేయిస్తాడు. కాకి ముక్కుకి దొండపండు అంటారే అట్లా వుంటుంది వాళ్ళిద్దరికీ. ముసలోడికి పడుచుపిల్ల. ఇల్లు కట్టించి ఇచ్చాడు. అడిగినప్పుడు డబ్బిస్తాడు. అయితే ఏం సార్ అది ఇప్పటికీ చాటుమాటు తిరుగుళ్ళు మాన లేదు. ఎట్లా మానుద్ది లెండి. ముసలోడి దగ్గర సుఖం ఏవుంటుంది?”

యూసఫ్ తన అక్క గురించి నిజాయితీగా చెప్తుంటే కిరణ్ కి కొంచెం ఆశ్చర్యం వేసింది. తాగినవాడు అబద్ధం చెప్పడంటారు ఇదేనేమో! అనుకున్నాడు.

“సరే ఆ గొడవ అపు. మీ అదృష్టంకొద్దీ అవతార కృష్ణగారు బ్రతకడానికి మంచి మార్గమే చూపించాడు. అయితే నువ్వు దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. డబ్బు సంపాదించి వెనకేసుకోవాలి. ముందు ముందు సుఖపడొచ్చు.”

“ఏం చెయ్యాలి సార్? నాకొచ్చేది జీతమేగా? తిన డానికి సరిపోతోంది. వెనకేసుకునేది ఏవుంది నా బొంద!”

“బాగా ఆలోచించు. మీ అక్క చేతిలో అవతార కృష్ణ వున్నాడు. మీ అక్క నీ చేతిలో వుంది. మీ అక్కద్వారా ఆయనకి చెప్పించు. నీకు ‘సి’ క్లాస్ కంట్రాక్టర్ గా రిజిస్ట్రేషన్ చేయించమను. కొద్దిగా పెట్టుబడి పెడితే నువ్వు తారాజువ్వలా దూసుకుపోతావు.

లక్షలు సంపాదిస్తావు. ఎందుకంటే నీకు బోలెడు అనుభవం వుంది కాబట్టి."

కిరణ్, యూసఫ్‌ని జాగ్రత్తగా గమనించాడు. తన మాటల ప్రభావం అతనిమీద బాగా పనిచేసింది. అతని కళ్ళు మెరిశాయి. కొన్ని నిముషాలు సేపు ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయాడు.

"నిజమే సార్! నేనెప్పుడూ ఇలా ఆలోచించలేదు. లేకపోతే ఎప్పుడో ఈ పని చేసి వుండేవాడిని. ఈ పాటికి లక్షలు సంపాదించేవాడిని" అన్నాడు యూసఫ్.

"ఇప్పటికైనా మించిపోయిందిలేదు. వెంటనే ప్రయత్నించు. అయితే నేనీ సలహా ఇచ్చినట్లు ఎవరికీ తెలియకూడదు" చెప్పాడు కిరణ్.

"అమ్మమ్మ... దేవుడులాంటి వారు సార్ మీరు. మీమీద చెప్తానా?" అని యూసఫ్ దండాలు పెడుతూ, తూలుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

17

ఆ గది స్వర్గంలా వుంటుంది అవతారకృష్ణకి.

లేబర్ కాలనీకి కొంచెం దూరంలో ఫాతిమాకోసం కట్టించాడు ఆ బిల్డింగ్.

నది ఒడ్డునే అందంగా కనిపిస్తుంటుంది. అందరూ దాన్ని బృందావనం అంటారు.

చుట్టూ కాంపౌండ్ వాల్. గోడచుట్టూ కొబ్బరి చెట్లు. ఆవరణలో పూలమొక్కలు. ఆహ్లాదకరంగా వుంటుంది.

రాత్రి ఎనిమిది దాటిన తర్వాత ఆ ఇంట్లో పనిమనిషి కూడా వుండదు. అల్సేషన్ కుక్క కాపలా కాస్తూ వుంటుంది.

క్లబ్ నుంచి సరాసరి అక్కడికి వస్తాడు అవతార కృష్ణ. ఆ గదిలోకి వెళ్ళిన మరుక్షణం అతనికి అలసట మాయమైపోతుంది. నూతనోత్సాహం వస్తుంది. ఫాతిమా అడుగుపెట్టాక స్వర్గంగా మారుతుంది.

అవతారకృష్ణ అప్పుడే స్నానం చేసి వచ్చాడు.

సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

ఫాతిమా అతని ప్రక్కనే ఆనుకుని కూర్చుంది. టీపాయ్‌మీద వున్న జానీవాకర్ విస్కీని గ్లాసులోకి వంచి ఐస్‌క్యూబ్స్ వేసి అతని పెదవులకు అనించింది.

అతను మత్తుగా చూస్తూ ఒక్కొక్క గుటక వేస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడు నోటికి జీడిపప్పు పలుకులు అందిస్తోంది. ఆ స్వర్గంలో అన్ని పనులూ ఆమే చేస్తుంది. అతని చేతులు ఆమె శరీరంమీద ఆడుకుంటాయి.

ఎ.సి. చల్లగా తగులుతోంది.

గోడమీద ఉమర్ ఖయ్యాం మధు పాత్రలోకి అర్ధ నగ్నంగా వున్న సాకీ మధువు ఒంచుతోంది. ఆ చిత్రం అంటే అతనికి యెక్కడలేని ఇష్టం. అది తప్ప మరొక చిత్రం వుంచనియ్యడు.

ఫాతిమా అందం క్షణక్షణానికి పెరిగిపోతున్నట్లుగా వుంది అతనికి. పెగ్గులు గొంతులోకి జారేకొద్దీ ఆమె రంభలా, ఊర్వశిలా, మేనకలా, రకరకాలుగా కనిపిస్తూ వుంటుంది.

అతను దోమతెరలు దించిన బెడ్‌మీదకు చేరాడు. ఫాతిమాను మీదకు లాక్కున్నాడు. క్రీమ్ కలరు నైటీ నెమ్మదిగా తొలగించాడు. ఆమె నగ్న శరీరం బంగారు రంగులో మెరుస్తోంది. ఎత్తు గుండెలు అతనికి పిచ్చెక్కించేస్తున్నాయి. ఎన్నాళ్ళు, ఎన్నేళ్ళుగా ఆమె

సౌందర్యాన్ని జుర్రుకుంటున్నా అతనికి మోజు తగ్గడం లేదు. ఆమె అందం నిత్యనూతనంగా కనిపిస్తోంది అతనికి. అదే అతనికి ఆశ్చర్యంగా గూడా వుంది.

ఆ రసవత్తరం ఘట్టంలో ఫాతిమా పెదవి విప్పింది.

"యూసఫ్‌ని ఎవరి దగ్గరికో పంపించేశారటగా?"

"ఆఁ....నీకు చెప్పలేదా నేను" అన్నాడు.

"వుహూఁ...."

"చెప్పాననుకున్నాను."

"చెప్పలేదు. ఎందుకు పంపించారు?" అంది ఫాతిమా.

"వాడి మంచికోసమే. కిరణ్ అని కొత్తబిచ్చగాడొకడు వచ్చాడ్లే. వాడికి ఏం తెలియదు. కాంట్రాక్టులు చేద్దామని వచ్చాడు. ఒక ఇ.ఇ. వాడిని రంగంలోకి దించాడు. ఏడెనిమిది లక్షలు పెట్టుబడి పెట్టాడు అప్పుడే. లాభం కనబడడంలేదు. ఏం చెయ్యాలో వాడికి తెలియదు. అనుభవంలేదు. నా దగ్గరకొచ్చాడు అనుభవం వున్న కుర్రాడిని చూసిపెట్టమని. మనవాడు గదా అని యూసఫ్‌ని పంపించాను. బాగా సంపాదించుకోవచ్చులే."

"వాడిప్పుడు అక్కడ పనిచెయ్యనంటున్నాడు."

"ఏం?" అడిగాడు అవతారకృష్ణ.

"జీతం తప్ప పైన పైసా దొరకడం లేదంట" అంది ఫాతిమా.

అవతారకృష్ణకి చిరాకు కలిగింది.

"వెళ్ళగానే దొరుకుద్దా! కొన్నాళ్ళు ఓపికపట్టాలి. ఇప్పుడు వాడు మెటల్ కంట్రాక్టు తీసుకున్నాడు. ముందు ముందు ఒక బ్లాక్ కంట్రాక్టు తీసుకుంటాడు. డబ్బున్నవాడు గూడా. అప్పుడుయేదైనా సంపాదించు

కోవచ్చు."

"ఏమో! వాడు ససేమిరా అక్కడ చెయ్యనంటు న్నాడు."

"మరేం చేస్తాడంట?"

"వాడే కాంట్రాక్టు చేస్తాడంట" చెప్పింది ఫాతిమా.

అవతారకృష్ణ అదిరిపడ్డాడు.

"చాలా అనుభవం వుందిగదా వాడికి. మీరు వాడిని కాంట్రాక్టరుగా రిజిస్ట్రేషన్ చేయించండి. నెమ్మదిగా పైకి వస్తాడు" గోముగా అంది ఫాతిమా.

అతనికి నిషా దిగిపోయింది దెబ్బకి.

"బద్మాష్ వెధవ. వాడు కంట్రాక్టరా? నేను రిజి స్ట్రేషన్ చేయించాలా? తాగుబోతు వెధవ. లుచ్చా! నేను రేపు ఊళ్ళో తలెత్తుకొని తిరగాలా లేదా?"

అతను రెచ్చిపోయాడు.

"కంట్రాక్టరు అంటే అంత చీప్ అనుకుంటున్నావా? అసలు వాడికేం తెలుసని? వాడిని నమ్మి నేను లక్షలు పెట్టుబడి పెట్టాలా? యేదో నీ ముఖంచూసి వాడిని చేరనిచ్చాను. ఏదో పనిచేసుకుంటూ బతుకమను. మరో సారి పిచ్చి పిచ్చి మాటలు మాట్లాడావంటే నేను మనిషిని కాను."

అవతారకృష్ణ అగ్గిరాముడై పోయాడు.

ఫాతిమా ముఖం కోపంతోను, అవమానంతోను ఎర్ర బడిపోయింది. అంత ఎగిరిపడవలసిన విషయం యేమిటో ఆమెకు అర్థం కాలేదు.

అతను కోపంగా డ్రెస్ చేసుకుని విసురుగా వెళ్ళి పోయాడు.

ఫాతిమా వారించలేదు.

'రేపు వాడే వస్తాడు వక్కలా' అనుకుంది.

మర్నాడు యూసఫ్ అక్క దగ్గరికి వచ్చాడు.

ఫాతిమా విచారంగా వుంది. ఆమె ముఖంచూసే కని పెట్టాడు వ్యవహారం చెడిసికొట్టిందని.

అతను అన్నమాటలు యథాతథంగా తమ్ముడికి చెప్పింది ఫాతిమా.

'అంటే తను బాగుపడడం వాడికి ఇష్టంలేదు. జీవితాంతం పనీ, పాటా చేసుకుని వాడి కాళ్ళ దగ్గర పడుండాలి.'

అవతారకృష్ణ అంతరంగం యూసఫ్‌కి తెలిసిపోయింది. ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. అవతారకృష్ణ అక్క చెప్పినట్లు వింటాడని, తనను కంట్రాక్టర్ చేస్తాడనీ కలలు కన్నాడు.

అన్నీ గాలిలో కొట్టుకుపోయాయి ఒక్క దెబ్బతో.

యూసఫ్‌కి పిచ్చెక్కిపోయింది.

సరాసరి బ్రాందీ షాపుకి వెళ్ళి ఒంటరిగా కూర్చుని తాగడం మొదలుపెట్టాడు. బాగా తలకెక్కింది నిషా. తూలుకుంటూ రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు. కాళ్ళు తడబడుతున్నాయి. ఒక్కొక్క అడుగే వేసుకుంటూ నడుస్తున్నాడు.

అది మార్కెట్ ఏరియా. కిరాణా, ఫ్యాన్సీ స్టోర్సు, హోటల్స్, కూరగాయలు, పళ్ళకొట్లు అన్నీ అక్కడే వున్నాయి. జనం యెక్కువగా తిరుగుతుంటారు.

యూసఫ్‌కి తెలిసినవారెవడో పలకరించాడు ఎందుకురా అంతగా త్రాగావని.

అంతే!

అంతసేపూ అతని అంతరంగంలో బుసలు కొడుతున్న వుక్రోషం ఒక్కసారిగా బైటకు తన్నింది. వరదలో నదిలా వుప్పొంగింది. వినేవాడు దొరకగానే వాక్ప్రవాహం మొదలైంది.

అవతార కృష్ణని బూతులు తిట్టసాగాడు. యూసఫ్ అక్కని అతను వుంచుకున్న సంగతి జయపూర్ కాలనీలలో అందరికీ బహిరంగ రహస్యమే. అందుకే దానికి ఎవరూ ప్రాధాన్యత యివ్వలేదు, పట్టించుకోలేదు. ఇద్దరికీ ఏదో చెడివుంటుంది. అందుకే ఏదో వాగుతున్నాడని వూరుకున్నారు.

అయితే అదే సమయంలో అవతార కృష్ణ, భార్య, కూతురుతో షాపింగ్ కి వచ్చాడు. కూతురు పుట్టినరోజుకి బట్టలు కొనాలని జయ షోరూమ్ ముందు కారు ఆపాడు. అతనే స్వయంగా కారు నడుపుకుంటూ వచ్చాడు. డ్రైవరు లేదు. కారు దిగి డోర్ మూసి ప్రక్కకు తిరిగే సరికి దర్శన మిచ్చాడు యూసఫ్.

యూసఫ్ కళ్ళలో పడ్డాడు అవతారకృష్ణ. అసలే కోతి కల్లు తాగింది, పైగా తేలు కుట్టింది అన్నట్లుగా తయారయ్యాడు యూసఫ్.

బజార్లో పట్టుకుని బండ బూతులు తిట్టాడు. టౌన్ లో ప్రముఖ కంట్రాక్టర్ని ఒక అనామకుడు నిలవేసి బూతులు తిట్టడం అందరికీ వింతగా వుంది, థ్రిల్లింగ్ గా కూడా వుంది. ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ నిలబడి చోద్యం చూస్తున్నారు.

అవతార కృష్ణ, భార్య. కూతురు వాడి బూతుల పంచాంగం వినలేక చెవులు మూసుకుని షాపులోపలికి వెళ్ళిపోయారు.

అతను నిర్ఘాంతపోయి చూస్తూ వుండగా యూసఫ్ రెచ్చిపోతూ ముందు, ముందుకి వస్తున్నాడు. కళ్ళార్పలేక మింగాలేక నిలబడిపోయాడు అవతార కృష్ణ. వీడు ఇంతగా తెగిస్తాడని కలలో గూడా వూహించలేదు.

వాడి తిట్లు ఇక సహించలేకపోయాడు. కొంచెం దగ్గరికి రానిచ్చి చొక్కా పట్టుకుని చెప్పుతీసి ఎడా, పెడా వాయించాడు. యూసఫ్ చొక్కా పర్రున చిరిగి నేలమీద పడిపోయాడు. పడినవాడిని లేవకుండా కాళ్ళతో ఖష్టం వచ్చినట్లు తన్నాడు. యూసఫ్ లేవలేకపోయాడు.

"చంపుతా! పొడుస్తా! పేగులు తీస్తా!" అని అరవడం తప్ప ప్రతిఘటించలేకపోయాడు.

సాయంకాలానికి టౌనులో అందరూ ఈ విషయమే చర్చించుకుంటూ కాలక్షేపం చేశారు.

కిరణ్ హుషారుగా వచ్చాడు.

"విజయా! మన మొదటి ప్లాన్ సక్సెస్." అన్నాడు.

"యూసఫ్ విషయమేనా?" అడిగింది విజయ.

"యస్" అన్నాడు.

"ఏం జరిగింది?"

"మనం అనుకున్నట్లే జరిగింది. యూసఫ్ తాగి అవతార కృష్ణని తిట్టాడు. ఆయనగారు చెప్పు తీసుకుని వాయించాడు. వీడు చంపుతా, పొడుస్తా అని కేకలు పెట్టాడు. ఇదంతా మార్కెట్లో జరిగింది. వందల మంది జనం నోరెళ్ళబెట్టుకుని చూశారు" అన్నాడు కిరణ్.

విజయ మనసు తేలికైంది.

"వాటీజ్ నెక్స్ట్ ఐటమ్?" నవ్వుతూ అడిగింది.

"ఒక వారం ఆగు. అవతార కృష్ణ పాక్ తింటాడు" అన్నాడు కిరణ్.

18

క్లబ్‌లో పేకాడుతున్నాడు అవతార కృష్ణ.

బాయ్ వచ్చి "సార్! మీకు ఫోన్ వచ్చింది" అన్నాడు.

అతను టెలిఫోన్ వున్న ఆఫీస్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. రిసీవర్ టేబుల్ మీద పెట్టి వుంది క్లర్కు రిసీవర్ అందించాడు.

"హల్లో...." అన్నాడు అవతార కృష్ణ.

"అవతార కృష్ణగారేనా?"

"ఆఁ.... నేనే మాట్లాడుతున్నా! ఎవరు మీరు?"

"నేను ఎ. రామన్నని. మీ ఫ్రెండ్‌ని."

"ఎ. రామన్నా?" అవతార కృష్ణకి జ్ఞాపకం రావడం లేదు. ఎవడో వీడు? అని విసుక్కున్నాడు.

"జ్ఞాపకం రావడం లేదా?"

"వుహూఁ...."

"సర్లే తర్వాత నెమ్మదిగా జ్ఞాపకం చేసుకుందువు గాని, ముఖ్యమైన విషయం ఒకటి చెప్పాలని ఫోన్ చేశాను."

"ఏ విషయం?"

"వస్తున్నా! మీ అమ్మాయి సుభాషిణి విషయం?"

"మా అమ్మాయి విషయమా!"

"యస్. మీ అమ్మాయి ఇంటర్ చదువుతోంది కదూ?"

"అవును. ఏం?"

"ఏంలేదు. నువ్వేమో మీ అమ్మాయి ఇంటర్ ఫస్టు క్లాస్‌లో ప్యాసై మెడిసన్ చదవాలని అనుకుంటున్నావు. కాని ఆ అమ్మాయి ఇంటర్ థర్డు క్లాసులో గూడా ప్యాసై గట్టెక్కలాలేదు."

"ఏం?"

"ఏవుంది? చదువు చట్టుబండలు చేసి రాకేష్ అనే వాడితో ప్రేమాయణం నడుపుతోంది. సినిమాలు, షికార్లు.... నీ కింకా తెలియదేమో?"

"రాకేష్ ఎవడు?"

"హెల్తు ఆఫీసరు దక్షిణామూర్తి తమ్ముడు."

అవతారకృష్ణ పళ్ళు పట....పట కొరికాడు.

'ఇంకొక విషయం. రాకేష్ మీ కులంవాడు కాదు. హరిజన్."

అతని నోరు ఎండిపోయింది ఎ. రామన్న చెప్పేది వింటూ వుంటే.

"కాబట్టి జాగ్రత్తపడు. నా పేరు ఇంకా గుర్తు రాలేదా?"

"వుహూఁ రాలేదు. నాకు ఫ్రెండ్‌ని అంటున్నావ్? ఏ ఊళ్ళో? ఈ ఊరేనా?"

"అన్ని ఊళ్ళు నావే. నా పూర్తి పేరు ఆకాశ రామన్న."

ఫోన్ క్లిక్‌మంది.

అతను రిసీవరు విసిరికొట్టాడు.

గుండె మండిపోతోంది. తన కూతురు ఆఫ్టరాల్ ఒక హరిజన కుర్రాడితో తిరగడమా? ఛీ....తన ప్రెస్టేజ్ యేమైపోతుంది? అనుకున్నాడు.

పేకాటమీద మనసు నిలవలేదు.

కారెక్కి డ్రైవరుతో ఇంటికి పోనివ్వమన్నాడు.

అతను అంత త్వరగా ఇల్లు చేరడం చాలా అరుదు. అతని భార్య ఆశ్చర్యపోయింది. ధుమధుమలాడుతున్న అతని ముఖం చూసి యేదో కొంప మునిగింది అనుకున్నది.

"అమ్మాయి ఎక్కడ?" ప్రశ్నించాడు ఇంట్లోకి వస్తూనే.

"ఇంకా రాలేదు."

"ఎనిమిది కావొస్తుంటే ఇంకా రాకపోవడం యేమిటి?"

"రోజూ తొమ్మిదింటికిగదా వచ్చేది" అంది భార్య.

"ఏం?"

"ట్యూషన్! వెళ్ళివస్తుందిగదా!"

"వూఁ...." అని తల వూపాడు.

"ఏం? ఎందుకు అడుగుతున్నారు?" అందామె గాబరాగా.

"చెప్తాను దాన్ని రానీ!" అని హాల్లోనే పెద్ద పులిలా అటూ ఇటూ పచార్లు చేశాడు. బుర్రగోక్కున్నాడు. వాచీ చూశాడు. తొమ్మిది కావాలంటే ఇంకా గంట పైనుంది. అప్పటి వరకూ తను పచార్లు చేస్తూ వుండాల్సిందేనా? అనుకున్నాడు.

"ఎక్కడ అది ట్యూషన్‌కి వెళ్లేది?"

"రామశాస్త్రి మాస్టారింట్లో!"

"డ్రైవరుకి తెలుసా? ఆ పంతులు ఇల్లు?"

"వూఁ...." అంది ఆమె.

కారెక్కి రామశాస్త్రి ఇంటికి పోనివ్వమన్నాడు. అదృష్టవశాత్తు అక్కడే వుంది సుభాషిణి.

అతని మనసుకొంత తేలికయింది.

ఆకాశరామన్న గాడు చెప్పింది గాలి కబుర్లేమో అని గూడా అనుమానించాడు.

“ఏం లేదు మాష్టారూ! ఇటు కొంచెం పనుండివచ్చాను. అమ్మాయికి ట్యూషన్ చెప్పడం అయిపోయిందేమో చూద్దామని వచ్చాను” అన్నాడు అవతారకృష్ణ.

“ఫరవాలేదు తీసుకెళ్ళండి అమ్మాయిని. ఎటూ వచ్చారుగా! చెప్పడం అయిపోయింది” అన్నాడు రామశాస్త్రి.

సుభాషిణికి యేమీ అర్థంకాలేదు. తన గురించి యేనాడూ పట్టించుకోని తండ్రి ట్యూషన్ మాష్టారింటికి రావడం యేమిటి? ఆయనకి ఏం అనుమానం వచ్చింది?

ఆమె మనసులో రాకేష్ మెదిలాడు.

‘కొంపదీసి అతని సంగతి యేమైనా తెలిసిందా?’

‘నాన్సెన్స్!” అనుకుంది విసుగ్గా.

“అమ్మాయ్ రాకేష్ ఎవడు?”

పిడుగులు పడ్డట్టుగా అడిగాడు అవతారకృష్ణ.

“రాకేషా? ఎందుకు?” తడబడుతూ అన్నది సుభాషిణి.

“రాకేష్ ఎవడండీ!” అంది అతని భార్య అయోమయంగా.

“నువ్వు వోర్మయ్!” అని భార్యమీద విసుచుకు పడ్డాడు.

ఆమె ముఖం మాడ్చుకుంది.

సుభాషిణి గుండె దడదడలాడింది. ఆమె మనసు మొద్దుబారిపోయింది భయంతో. తను రాకేష్‌ని లౌ చేస్తున్న సంగతి తండ్రికెలా తెలిసిందనే సంగతి చచ్చినా అర్థంకాలేదు.

"రాకేష్ యెవడో నాకు తెలియదు డాడీ!" అంది సుభాషిణి.

అవతారకృష్ణ నివ్వెరపోయాడు.

"సరిగ్గా చెప్పు. వాడితో నువ్వు సినిమాలకి, షికార్లకి తిరుగుతున్నావని తెల్సింది" దబాయించాడు.

"నాన్సెన్స్! ఎవడు నీకు చెప్పింది? వాడిని చెప్పు తీసుకుని పళ్ళు రాలగొడతాను."

"ఏమీ లేకుండా ఈ పుకారు పుడుతుందా? నిప్పు లేనిదే పొగరాదన్నారు పెద్దలు."

"ఎవడో కుర్రాడు నా వెంట తిరుగుతున్నాడు డాడీ! వాడి పేరు నాకు తెలీదు, అది చూసి ఎవరైనా నీకు చెప్పారేమో?"

"నీ వెంట పడుతున్నాడా? ఎవడు వాడు? ఎంత ధైర్యం వాడికి. ఈసారి రోడ్డుమీద పట్టుకుని చెప్పుతో కొట్టు వాడిని. ఆ తర్వాత నేను చూసుకుంటాను వాడి సంగతి. ఏమనుకుంటున్నాడో!"

అవతారకృష్ణ హృదయం గాలిలో తేలిపోయింది. అదంతా వట్టి పుకారే అన్నమాట.

'హమ్మయ్య' అనుకున్నాడు.

ఎందుకైనా మంచిది వాడికి తను వార్నింగ్ ఇవ్వడం మంచిదని అనుకున్నాడు.

సోఫాలో కూర్చుని హెల్తు ఆఫీసరుకి ఫోన్ చేశాడు.

దక్షిణామూర్తి సమయానికి ఇంట్లోనే వున్నాడు.

"నమస్తే! కృష్ణగారూ!" అన్నాడు.

"నమస్తే! మీకు వార్నింగ్ ఇవ్వాలని ఫోన్ చేశాను" అవతారకృష్ణ కంఠం కఠినంగా పలికింది.

దక్షిణామూర్తి వులిక్కిపడ్డాడు.

"వాడ్డూయూ మీన్?" సీరియస్‌గా అన్నాడు.

"మీ తమ్ముడి పేరు రాకేష్. అవునా?"

"యస్."

"వాడు మా అమ్మాయిని అల్లరిపెడుతున్నాడట. బీ కేర్‌ఫుల్. ఇంకోకసారి కంప్లెయింట్ వస్తే సీరియస్‌గా తీసుకుంటాను. మీ వాడికి భయం చెప్పండి. పెద్దవారు మీరు గార్డియన్‌గా వున్నారుగదా అని వార్నింగ్ ఇస్తున్నాను."

సమాధానం ఆశించకుండా అతను ఫోన్ క్రెడిల్ చేశాడు.

దక్షిణామూర్తికి తిక్కరేగింది అవతారకృష్ణ మాట్లాడిన పద్ధతికి. ఎంత పెద్ద కంట్రాక్టరు అయితే మాత్రం ఇంత బెదిరిస్తాడా? ఏమిటాయన వుద్దేశ్యం? అనుకున్నాడు.

ఇంతలో రాకేష్ కన్పించాడు బుక్స్ చేత్తో పట్టుకుని.

"రాకేష్!"

"ఏం అన్నయ్యా!"

"ఎక్కడ్నుంచి వస్తున్నావు?"

"ట్యూషన్ నుంచి."

"అవతారకృష్ణ కూతుర్ని అల్లరి పెడుతున్నావంటగా?"

రాకేష్ తెల్లముఖం వేశాడు.

"అతను ఇప్పుడు ఫోన్ చేసి బెదిరించాడు. ఈసారి అల్లరిచేస్తే కాళ్ళిరగదీస్తానన్నాడు. నేనిక్కడ పరువుగా బతుకుతున్నవాడిని. నీమూలంగా అల్లరిపాలు కావలసి వస్తోంది. ఛీ..." అన్నాడు ఛీత్కారం చేస్తూ.

"లేదన్నయ్యా! నేను ఎవర్నీ అల్లరిచెయ్యడంలేదు"

నెమ్మదిగా చెప్పాడు రాకేష్.

"వాట్?"

"అవునన్నయ్యా! ప్రామిస్."

"మరి అతను చాలా సీరియస్‌గా చెప్పారే! వాటీజ్ ద రాంగ్?'

రాకేష్‌కు ఏం చెప్పాలో తోచలేదు.

"వాళ్ళమ్మాయి నీకు తెలుసా?"

"వూఁ...."

"ఏం పేరు?"

"శుభాషిణి."

"గుర్తు తెచ్చుకో! ఎప్పుడన్నా గోల చేశావేమో?"

"వుహూఁ...."

"మరి వాళ్ళ నాన్న నీమీద యెందుకు మండిపడు తున్నాడు. నిజం చెప్పు?" దక్షిణామూర్తి కేకలు పెట్టాడు.

"మేంఇద్దరం లా చేసుకుంటున్నాం" చెప్పాడు రాకేష్.

"యూ రాస్కెల్ లా చేస్తున్నావా? మూడు పార్టులు పూర్తిచెయ్యడానికి మూడేళ్ళు పట్టింది. డిగ్రీ పూర్తిచెయ్యడం చేతగానివాడికి 'లా' కావాల్సొచ్చిందా! యూ స్కౌండ్రల్! కళ్లు దగ్గరుంచుకుని చదువు. వాళ్ళు బలిసినవాళ్ళు వాళ్ళతో పెట్టుకుంటే ఎర్రర్ చేయి స్తారు. నీకింకా తెలీదు."

దక్షిణామూర్తి తమ్ముడికి వార్నింగ్ ఇచ్చాడు.

రాకేష్ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. ఆ రాత్రి అతను చాలాసేపు నిద్రపోలేదు. ఏం జరిగి వుంటుందో అర్థం కాలేదు. గత అర్నెల్లనుంచి ఇద్దరూ క్లిక్‌గానే తిరుగు తున్నారు. ఎప్పుడూ యే గొడవా రాలేదు. సడన్‌గా

ఈ వార్నింగ్ యేమిటి?

మర్నాడు రాకేష్ అసహనంగా వున్నాడు.

సాయంకాలం కాలేజి లాస్టు బెల్ కొట్టేవరకూ వెయిట్ చేశాడు.

సుభాషిణి ముభావంగా వుంది.

అతన్ని చూసీచూడనట్లు వెళ్ళిపోతుంటే వెంట వెళ్ళాడు.

"సుభా....!"

ఆమె ఆగింది.

"ఏం జరిగింది?"

"ఏమో? మా నాన్నకి ఎవరో మన గురించి చెప్పారు రాకేష్!"

"ఎవరు?"

"కాసేపు మాట్లాడుకుందాం పార్కులోకి పద."

"వద్దు రాకేష్. ఎవరైనా చూస్తారు" భయంగా అంది సుభాషిణి.

రాకేష్ బ్రతిమాలిన తర్వాత అయిష్టంగానే వెళ్ళింది.

"రాకేష్! మా నాన్నకి తెలియకపోతే బాగుండేది. ఎవరు చెప్పారో యేమో? తెలిసిపోయింది. ఇక మనం కలుసుకోకుండా వుంటేనే మంచిది" అంది సుభాషిణి.

"సుభా!........నువ్వేనా ఇట్లా మాట్లాడుతున్నది?" రాకేష్ గుండె విలవిల్లాడింది.

"అవును రాకేష్! ఏం చేస్తాం? రోజులన్నీ మనవి కావుగదా!"

"అయితే మాత్రం?"

"ఈసారి మా నాన్న కంటపడితే చంపేస్తాడు."

"మీ నాన్నకి చెప్పలేదా మనం ప్రేమించుకున్న

సంగతి?"

"అమ్మో! ఇంకేమైనా వుందా?"

"అయితే ఇన్నాళ్ళూ మనం ప్రేమించుకోలేదా? సుభా! మాట్లాడవేం?"

సుభాషిణి గడ్డిపరకలు తుంపుతూ ఎటో చూస్తోంది.

"అయితే నేను నిన్ను అల్లరిపెడుతున్నానని మీ నాన్నతో చెప్పావన్న మాట" అన్నాడు రాకేష్ కోపంగా.

"మరేం చెప్పమంటావ్?" సుభాషిణి కూడా కోపంతో అంది.

"నువ్వు చీట్ వి........!" అని రాకేష్ ఆమె చెంప మీద లాగి కొట్టాడు.

ఆమె దిగ్భ్రాంతి పడింది.

కళ్ళు తిరిగినట్లయింది.

ఇంతలో నలుగురు కుర్రాళ్ళు వాళ్ళ చుట్టూ నిల్చున్నారు వలయాకారంలో.

రాకేష్ వాళ్ళనెప్పుడూ చూళ్ళేదు.

అందులో ఒకడు రాకేష్ని చొక్కా పట్టుకుని పైకి లేపాడు.

"ఏరా! ఎంత పొగరురా నీకు? ఆ అమ్మాయి నెవరనుకుంటున్నావ్? చెంపమీద కొడతావా?" అని మూతి మీద ఒక్కటి ఇచ్చుకున్నాడు.

రాకేష్ మూతిపగిలి నెత్తురు కారింది.

"ఓనరుగారమ్మాయిని కొట్టే మొనగాడివిరా రాస్కెల్!"

"నిన్నిప్పుడే చంపి పాతిపెడతాం."

రాకేష్‌ని ఆ నలుగురూ కలిసి చితక్కొట్టారు. అతన్ని కొడుతుంటే సుభాషిణి యేం మాట్లాడలేక చూస్తుండిపోయింది. వాళ్ళెవరో? తన తరఫున అతన్ని యెందుకు కొడుతున్నారో అర్థం కాలేదు. పార్కులోని జనం అక్కడికి చేరుకున్నారు.

అవతారకృష్ణగారి అమ్మాయి రాకేష్‌తో తిరుగుతున్నదని చాలామందికి తెలుసు. అది వికటించి రాకేష్‌కి దేహశుద్ధి జరిగిందని అనుకున్నారు.

జనం తలా ఒక రకంగా చెప్పుకుంటుంటే సుభాషిణి అక్కడ్నుంచి జారుకుని ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

రాకేష్‌ని గుర్తుపట్టి యెవరో హెల్తు ఆఫీసరుకి ఫోన్ చేశారు. దక్షిణామూర్తికి కబురు అంది జీప్‌లో వచ్చేసరికి తమ్ముడు పార్కు లాన్‌లో పడివున్నాడు ముక్కుతూ మూలుగుతూ.

అతనికి కోపం వచ్చింది తమ్ముడ్ని ఆ స్థితిలో చూసేసరికి. వెంటనే డియస్పీకి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు.

కొంచెం సేపట్లో సి.ఐ., యస్.ఐ., కొందరు కాన్‌స్టేబుల్స్ అక్కడికి చేరుకున్నారు.

దక్షిణామూర్తి రిటెన్ కంప్లెయింట్ యిచ్చాడు.

సి.ఐ. అవతారకృష్ణకోసం వాన్‌లో తిరిగాడు. ఇంట్లో లేడు. వర్క్ స్పాట్‌లో కనిపించాడు.

సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ తనకోసం యెందుకొచ్చాడో అతనికి అర్థంకాలేదు.

రాకేష్ అని హెల్తు ఆఫీసర్ తమ్ముడిని మీ మనుషులు కొట్టారనీ, ఆయన కంప్లెయింట్ ఇచ్చాడని చెప్తే ఆశ్చర్యపోయాడు.

19

"మన రెండో ప్లాన్ కూడా సక్సెస్" గర్వంగా అన్నాడు కిరణ్.

విజయ సంతోషించింది.

"ఎలా జరిగింది?" అడిగింది.

"నిన్న ఫోన్ చేశాక అవతారకృష్ణ కూతురికి వార్నింగ్ ఇచ్చి వుంటాడు. ఆ అమ్మాయి రాకేష్‌ని ఇక కలుసుకో వద్దని చెప్పివుంటుంది. వాడికి కోపంవచ్చి లాగికొట్టాడు పబ్లిక్ పార్కులో. అదే సమయంలో నేను మాట్లాడిన వస్తాదులు వెళ్ళి వాడిని చితకొట్టారు. తమ్ముడిని తన్నినందుకు హెల్తు ఆఫీసరుకి కోపం వచ్చింది. పోలీస్ కంప్లెయింట్ ఇచ్చాడు. తను ఆ వస్తాదుని కొట్టించలేదని మొత్తుకుంటున్నాడు అవతారకృష్ణ" చెప్పాడు కిరణ్.

"ఇప్పుడేం జరుగుతుంది?"

"ఏం జరగదు. అవతారకృష్ణ బడా కంట్రాక్టరు. హెల్తు ఆఫీసరు అతన్నేమీ చెయ్యలేడు. డియస్పీ యిద్దరికీ రాజీ చెయ్యక తప్పదు. చేస్తాడుగూడా! గట్టిగా పట్టుబడతానంటే తెల్లవారికే ట్రాన్స్‌ఫర్ ఆర్డర్సు తెప్పిస్తారు" అన్నాడు కిరణ్.

"అవతారకృష్ణని ఇప్పుడు మర్డర్ చేస్తే పోలీసులు ఇద్దర్ని అనుమానిస్తారు. ఒకడు యూసఫ్, రెండోవాడు రాకేష్" విజయ తృప్తిగా అంది.

"ఇద్దరు చాలరు. ఇంకా ఇద్దరుంటే పోలీసులు తికమక పడిపోతారు.

"ఇంకా ఇద్దరు కావాలంటావా?"

"కావాలి మరి. అంతా ప్రిపేర్ చేస్తున్నాను. వాడి

మెడకి వుచ్చు బిగిస్తున్నాను. వాడి చావు దగ్గరికి వచ్చింది" అన్నాడు కిరణ్.

మళ్ళీ వారానికి కిరణ్ ప్రమేయం లేకుండానే ముఖ్యమైన సంఘటన జరిగింది.

వర్షాలు తీవ్రంగా కురుస్తున్నాయి.

మహానదికి వరదలు ముంచుకొచ్చాయి.

నిర్మాణంలో వున్న డామ్ పని పూర్తిగా ఆగిపోయింది. రోజూ వర్షమే. నదికి ఎగువన కురిసిన వానల వల్ల ఫ్లడ్ బాగా వచ్చింది.

ఎత్తు తక్కువగా వున్న బ్లాకుల పైనుంచి వుధృతంగా వురుకుతోంది వరద.

ఒకరోజు అర్ధరాత్రి ఫెళ.... ఫెళమని భయంకరమైన శబ్దం చేస్తూ డామ్ దిగువనున్న బ్రిడ్జి సగానికి పైగా కొట్టుకుపోయింది.

జయపూర్ దక్షిణానికి, ఉత్తరానికి సంబంధాలు తెగిపోయాయి. పవర్ సప్లయ్ దక్షిణంనుంచి ఉత్తరానికి వస్తుంది. మాచ్ ఖండ్ నుంచి వచ్చే విద్యుత్ దక్షిణంలో ఆగిపోయింది. బ్రిడ్జిపైనుంచి వున్న టెలిఫోన్ లైన్సు విచ్ఛిన్నమైపోయాయి.

తెల్లవారకముందే టౌన్ గగ్గోలెత్తింది. ఎవరినోట విన్నా బ్రిడ్జి పడిపోయిన సంగతే చెప్పుకున్నారు. పనులన్నీ స్తంభించిపోయాయి. ఆడ, మగ, పిల్ల, మేకా అంతా నది ఒడ్డుకు చేరుకున్నారు. అటూ ఇటూ వేలాది జనం ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు కూలిపోయి సగం కొట్టుకుపోయిన బ్రిడ్జిని.

ముఖ్యమంత్రి గెస్టుహౌస్‌లో బసచేసి సమావేశం యేర్పాటు చేశాడు. ఇరిగేషన్ మంత్రి, చీఫ్ ఇంజనీర్,

సూపరింటెండింగ్ ఇంజనీర్లు హాజరయ్యారు.

"బ్రిడ్జి కట్టి ఆరు సంవత్సరాలైంది. కోటిరూపాయలు ఖర్చుపెట్టారు. ఇప్పుడది కూలిపోయింది? బాధ్యత యెవరిది?" అని ప్రశ్నించాడు ముఖ్యమంత్రి.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. అందరి ముఖాలు మాడిపోయి వున్నాయి. ఇరిగేషన్ మంత్రి చీఫ్ ఇంజనీర్ మీద మండి పడ్డాడు. దీనికి బాధ్యులు యెవరో తేల్చమని ఆదేశించాడు.

ఆఫీసులనుంచి ఫైల్సు జీపులమీద కట్టలు, కట్టలుగా మోసుకొచ్చారు.

ఆరేళ్ళ క్రితం మెసర్ మెంట్ బుక్స్, ఫైల్స్. దుమ్ము దులిపారు. బ్రిడ్జి నిర్మాణంలో పాత్రవహించిన వారి పేర్ల లిస్టు తయారుచేశారు. ఒక సూపరింటెండింగ్ ఇంజనీర్, ఒక ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరు, నలుగురు అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్లు, పదహారుమంది జూనియర్ ఇంజనీర్లు అందులో వున్నారు.

వీళ్ళందరిమీద తీవ్రమైన చర్య తీసుకుంటామనీ, బ్రిడ్జి కూలిపోవడానికి కారణం యేమైవుంటుందనే విషయం మీద ఒక రిటైర్డు చీఫ్ ఇంజనీరుతో దర్యాప్తు చేయిస్తామనీ ముఖ్యమంత్రి విలేఖరులకు వివరించారు.

ప్రస్తుతానికి బ్రిడ్జి కట్టిన కంట్రాక్టరుని బ్లాక్ లిస్టులో వుంచుతున్నామని ప్రకటించారు.

ఆ కంట్రాక్టరు పేరు చిరంజీవిరావు.

అతను ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న కంట్రాక్టులు గవర్నమెంట్ రద్దుచేసింది. అతనికి ఇవ్వవలసిన బిల్స్ పెండింగ్ లో పెట్టమని యెక్కౌంట్స్ ఆఫీసరుకి ఆదేశాలు జారీచేశారు.

చిరంజీవిరావు షాక్ తిన్నాడు. (ఇంకా వుంది)